

K O B R A

ŘÍJEN 2016*** ROČNÍK XVII.*** ČÍSLO 10

PŘÍLOHA

MARTINSKÁ POETICKÁ JESEŇ 2016

Citát inspirující:

Verím, že spolupráca medzi našimi klubmi bude aj naďalej prekvitať a že nám prinesie ešte mnoha radosti, uspokojenia a nových skúseností.

Tat'ána Sivová, Občasník Duria č.12, september 2016

Účastníci 13.Martinské poetické jeseně 2016.

13.MARTINSKÁ POETICKÁ JESEŇ 2016

23. - 25. ZÁŘÍ

Úvodem

Říká se, že třináctka je nešťastné číslo. Ale pro někoho je zase šťastné. Třeba pro Ilonu Pluhařovou, která získala za svou báseň o třináctce druhou cenu na letošní literární soutěži v rámci Polabského knižního veletrhu v Lysé nad Labem.

A pro ty, kteří třináctku nemají rádi, mám uklidňující informaci, že se totiž v Martině sešli básníci již počtrnácté. On se totiž ten neoficiální ročník ze září 2003 nepočítá, ačkoliv položil základ dalších setkáním. Byl to vlastně takový nultý ročník. Takže ten letošní je vlastně už čtrnáctý.

Pro ty, kteří se v mém úvodu dokonale ztratili, raději napíši, že vlastně není důležité kolikátý se to konal v Martině ročník Martinské poetické jeseň. Důležité je, že se opět vydařil, že přinesl setkání více než čtyř desítek autorek a autorů ze Slovenska, Čech, Moravy, Polska a Itálie, že opět vyšel sborník setkání, že se zúčastnilo oficiálně sedm klubů a mnoho dalších autorů sólistů, že nám bylo pospolu příjemně, že ... opět nechyběli autoři z Jičína, že vedle Ilony Pluhařové a Bohumíra Procházky byl mezi účastníky Václav Franc. A tak Vám může přinést očitě svědectví z těch tří dnů, které spojili stejně zapálené lidi, aby napsali další báseň o MARTINSKÉ JESENI!

Václav

Pátek 23.září

Po loňských logistických potížích s dopravou jsme tentokrát zvolili jinou taktiku. Vyjeli jsme společně s Ilonou z Nové Paky do Kolína. Ilona pochopitelně musela přijet autem do Nové Paky. Kolem Studeňan byla mlha, ale zvládla to bez úhony. A pak jsme

nasedli v 5:37 do vlaku směr Kolín.

V Kolíně jsme přesedli na rychlík EC 123 Fatra. V Olomouci k nám přisedla Líba Matysíková a česko - slovenskou hranici jsme překročili za stanicí Horní Lideč kolem 11:30. Bohužel už v Púchově nastali problémy, museli jsme přestoupit vzhledem k výluce a provozu na jedné trati do jiného rychlíku, ale nakonec jsme dorazili do Žiliny včas, takže jsme stihli přesednout na Rex 1851 Gader. Ještě v Púchově jsme na nástupišti potkali Bohumíra Procházku. A pak dojeli do Martina (13:20). Hned na nádraží jsme se setkali z plzeňským Markem Velebným a Pavlem Urbanem.

A jak bývá naším zvykem, nešli jsme hned do Turčiankej knižnice, ale na oběd. S Ilonou jsme se potom vydali do antikvariátu Jána Cígera v budově Živeny. A bylo to příjemné setkání. Předal jsem Janovi svoje knihy, nakonec měl jsem literatury plnou tašku. Jano mi předal svoje knížky a nový román Petera Šranka Múzofil. A povídalo se a povídalo by se dlouho, ale čas nás tlačil, neboť v 15 hodin začínalo v knižnici oficiální zahájení akce s prezentací tvorby účastníků.

A zase přišly na řadu stisky rukou, objetí, polibky. Vždyť jsme se rok neviděli! S úderem patnácté potom Táňa Sivová zahájila

Penzion Čierna paní nám poskytl příjemné zázemí.

13. Martinskou poetickou jeseň, ale ještě před tím stihla poskytnou rozhovor místní televizi. Tvorbu autorů přednášel náš starý známý Martin Klein a poprvé i Iveta Saliniova. Mezi četbou příspěvků vystoupil folklorní soubor Hradisko. Dvanáctka žen v krojích předvedla, jak se slavil v minulosti konec sklizně. Zazněly lidové písně a vhodně doplnily poetický program. Krojované ženy doprovázel při jejich odchodu bouřlivý dlouhotrvající potlesk.

Příspěvků bylo mnoho, pochopitelně se střídala poezie a próza, více či méně zdařilá tvorba, veselá i vážná. Já přidal svoje humorné básně z nové chystané sbírky. Procházka jeden ze svých fejetonů a Pluhařová úryvek z příspěvku o kamenné holce.

Následovalo ubytování účastníků v penzionu „Čierná paní“ nedaleko hlavního nádraží. A po večeri jsme si vyslechli pásmo věnované Svetozáru .Hurbanu Vajanskému, od jehož úmrtí letos uplynulo přesně 100 let. Pásmo přednesli Táňa Sivová, Michal Lehoczki a Jana Herčútová.

Následovala první dílna, ale především diskuze účastníků, následně hudební vstup dvojice nám dobře známých hudebníků. Došlo i na tanečky a dobrá nálada se linula celým sálem. Bohužel v

Páteční diskusní kroužek. Odleva Kubovová, Melišová, Pluhařová, Franc a Urban.

sobotu nás čekal náročný program, a tak jsem chtěl nechtěl museli jít spát. Pravda je, že někteří to už v pátek nestihli. Tak zajímavý a bohatý byl program!

Sobota 24.září

Sobotní program začínal návštěvou Literárního muzea SNK. A bylo toho hodně k vidění. Nejen že jsme si zopakovali svoje maturitní znalosti z historie slovenské literatury, ale dozvěděli jsme se i hodně nového. Třeba ze života Jána Kollára. Jeho vztah k velké lásce Frederice Wilhemine Schmidtové (=Míně) se naplnil až po sedmnáctiletém čekání, když dostal dopis, že jeho láska zemřela. Ale nebyla to pravda a celý příběh skončil happy endem.

Škoda že jsme neměli více času, neboť následovala zajímavá přednáška Petera Mišáka „Matičné roky a Svetozár Hurban – Vajanský“. Přednáška navazovala na páteční večerní program. A opět jsme se dozvěděli mnoho zajímavého z historie slovenského národa a nějaké ty „pikošky“ ze života slovenských literátů na přelomu 19. a 20.století.

Po obědě jsme si nevydýchli, neboť jsme pospíchali do Muzea Martina Benku na výstavu a stálou expozici jeho obrazů. A od 14 hodin jsme na předzahrádce Café Kamala na hlavní martinské třídě pokračovali autorským čtením všech zúčastněných. Zde bych připomněl, že Bohumír Procházka představil projekt jičínských a martinských autorů „Řádky bez hranic – Riadky bez hraníc.“

Představil jsem v rámci čtení svoji sbírku „Opuštěná hnízda dětství.“ Procházka potom svůj kratší fejeton a Pluhařová nečetla, pouze představila svoje předchozí knihy. Zazněla řada zajímavých textů, bohužel i slabších, především básnických příspěvků. Ale tak už to bývá. Velkým překvapením pro mě byl nový ředitel Turčianskej knižnice Milan Nemček. Představil svoji sbírku „Päť päť.“ Jsem rád, že jsem ji od něj získal výměnou za moji tvorbu. Básně v ní se mi velmi líbí a domluvili jsme se, že se objeví i jako host v některém z dalších čísel ČAJe.

Bohumír Procházka pozorně sleduje autorské "čítačky."

Dalším přínosem je zjištění, že loňské výhrady, že na akci chybí mladí autoři našlo alespoň částečně řešení. Při Turčianskej knižnici v Martině vznikl klub mladých autorů, který vede Bibiana Melišová - Paniaková. Zatím se sice jedná o počátky a autoři se nehrnou, ale každý začátek je těžký. A třeba právě členové tohoto nově vzniklého klubu, budou navazovat a pokračovat v setkáním v budoucnosti.

Petanqový turnaj se letos odehrál za účasti čtyř družstev. Vítězný pohár si odneslo kombinované družstvo Marek Velebný z

Plzně a Pavel Urban z Žiliny.

K večeru následovala literární dílna. Společně s Ilonou Pluhařovou jsme představili program „Erbenova Kytice stále živá“. Po loňském představení Václava Čtvrťka jsme tentokrát sáhli po dalším významném rodákovi z našeho okresu. A opět jsme zabodovali, neboť Erbenova Polednice či Vodník se trvale zapsal do myslí nejen českých ale i slovenských autorů, takže některé pasáže s námi recitovalo i obecnstvo. Zároveň jsme připomněli, že i přesto, že v listopadu uplyne 205 od narození Karla Jaromíra Erbena, je to autor stále živý. Svědčí o tom řada parodií jako třeba kniha „Erben parodický.“

Při této příležitosti jsem tlumočil pozdravy od ředitelky Knihovny Václava Čtvrťka v Jičíně Jany Benešové a předsedkyně Spolku východočeských spisovatelů Evy Černošové. Zároveň jsem

poděkoval hostitelům, především hlavní organizátorce Táně Sivové za výbornou organizaci celého setkání. Zároveň jsem poděkoval, že zrealizovala můj nápad, vrátit se opět po letech zase přímo do Martina, neboť město nabízí řadu možností k poznávání, jak nakonec ukázal nabitý program.

Navštívili nás také Zuzka a Pavel Herbrychovi, pár vzniklý právě z poetických jičínsko – martinských setkání. Jsem rád, že mi Zuzka věnovala knihu jejího bratrance Matheje Thomky „Pod orechom tma.“

Ale čas nás tlačil, neboť na 20:00 byla plánovaná návštěva hvězdárny. Dozvěděli jsme se řadu nových informací, viděli jsme Mars, deset souhvězdí a kdyby nepřišly mraky, dozvěděli bychom se ještě mnohem víc.

Cestou z hvězdárny nás několik jednotlivců stihlo ještě krátce navštívit antikvariát Jana Cígera.

A tak následovala sobotní finále s volnou zábavou, diskusemi nad literaturou, výměnou knížek, zkušeností a dojmů. Ke všemu hrála hudba, děvčata z knihovny připravila bohaté občerstvení, takže se nám těžko loučilo, když čas pokročil.

Tát'a Sivová, hlavní organizátorka MAPOJe. V pozadí Ľubomír Budínský.

Neděle 25.září

Nedělní ráno bývá smutné, neboť se musíme rozloučit s přáteli. I letos naše česká skupina (Matysíková, Procházka, Pluhařová a Franc) vyrážela na vlak velmi brzy. REx 1856 Detvan nás pohltit na martinském nádraží v 6:40 a následně jsme v Žilině přesedli na Ex 220 Súl'ov (odjezd 7:12). Plni dojmů jsme sice občas klímbali, ale přece jenom diskutovali než Líbu Matysíkovou rychlík „nevyplivl“ v Olomouci, Bohumíra Procházku potom v Pardubicích a mně s Ilonou před polednem v Kolíně. Následovala cesta spěšným vlakem do Nové Paky (v cílové stanici ve 14.20) a Ilona potom zamířila autem směr Valdice.

Tak se skončila naše anabáze na 13.Martinské poetické jeseni 2016.

Ilona Pluhařová se účastnila MAPOJe počtvrté.

Statistika

Letošního ročníku MAPOJe se zúčastnili tyto spolky či kluby:

Literární klub Duria při Turčianskej knižnici v Martine

Literární klub Limanova (Polsko)

Literární klub Silans -Žilina

Podtatranský literární klubLiterární klub Petra Bezruče Frýdek
Místek

Literární klub Beskydy

Literární sdružení autorů DIV (Jičín)

Kromě těchto výše jmenovaných seskupení se akce účastnila řada dalších autorů tzv. Nezařazených, například Marek Velebný z Plzně. A pochopitelně Itálii reprezentovala Marcela Kubová a její přítel Enriko. Nevím to zcela přesně, ale na oficiálním úvodním čtení bylo zastoupeno na čtyřicet autorek a autorů.

Přínosy

Musím říct, že jsem jel na Slovensko s plnou taškou literatury. Doufal jsem, že zpět pojedu naprázdno, ale nakonec jsem měl tašku stejně plnou, ne-li víc při zpáteční cestě.

Myslím si, že právě tohle je jeden z přínosů našich setkání. Seznamování se s tvorbou ostatních. Já sám jsem předal časopis ČAJ, ve kterém v uplynulém roce byla představena trojice autrek či autorů (konkrétně Marcela Kubová, Blažena Ovsená a Dajana Zápalková). Ale vedle sborníků a dalších materiálů z činnosti klubů jsem si přivezl knihy

Bohumír Vidura: Sovy ještě spí

Lucyna Przewczek – Waszkowa :Meandry myśli

Milan Nemček: Päť päť

Magdalena Hríbová: Vyznanie

Libuše Matysíková: Čas trampa

Mathej Thomka: Pod orechom tma

Jano Cíger: Glosy

Peter Šrank: Múzofil

Dajana Zápalková: Korálky žití

Dajana Zápalková – Proměny lašského roku ve verších (a ještě několik sbírek Dajany Zápalkové).

Pochopitelně nesmím zapomenout na celou řadu konkrétních poznatků z našich diskusí, výměn klubových časopisů a získání autorů pro uveřejnění v ČAJi, aby slovenská literatura zůstala nadále v naší paměti.

Závěrečné shrnutí

13. Martinská poetická jeseň dokázala zdárně navázat na předchozí ročníky. Myslím si, že po loňské stagnaci se přece jenom posunula. Ne, nepodařilo se úplně oddělit grafomany a taky básníky od skutečné tvorby, ale přece jenom si myslím, že těch kvalitních příspěvků bylo více než vloni.

Myslím si, že setkání pomohl návrat přímo do Martina. Ubylo hluchých míst, program byl naplněný na hranici únosnosti, ale to bylo jen ku prospěchu věci. Myslím si, že by třeba příště mohla být větší zapojenost jednotlivých klubů, které by se v krátkých pásmech, právě jako náš jičínský spolek, prezentovaly a představily zajímavé literární, kulturní a umělecké počiny z jejich měst a krajů. Pochopitelně to vyžaduje řádnou přípravu, nechci se vracet k vystoupením, kdy přednášející začnou teprve na místě přehrabovat, co by vlastně mohli přechíst.

Koncentrace zajímavých osobností je povznášející. Jsem rád, že jsem se opět setkal třeba s Peterem Mišákem, jeho přehled a osobitý přínos mě vždy potěší. Pochopitelně jsem rád viděl i další účastníky, ať už přímo z Martina nebo z ostatních klubů.

Závěrem bych chtěl ještě jednou poděkovat všem pořadatelkám, popřát jim hodně pohody a dobrých nápadů při přípravě již 14. ročníku Martinské poetické jeseně 2017!

Václav

Jak šel čas ... historie přes hraničních setkávání

První přes hraniční setkání – Martin 2003

1. Jičínské poetické jaro – Jičín 2004
1. Martinská poetická jeseň – Martin 2004
1. Chodské poetické jaro – Domažlice 2005
2. Martinská poetická jeseň – Martin 2005
2. Chodské poetické jaro – Domažlice 2006
3. Martinská poetická jeseň – Martin 2006
2. Jičínské poetické jaro – Jičín 2007
4. Martinská poetická jeseň – Martin 2007 (Turč. Jaseno)
3. Chodské poetické jaro – Domažlice 2008
5. Martinská poetická jeseň – Martin 2008 (Necpaly)
6. Martinská poetická jeseň – Martin 2009
3. Jičínské poetické jaro – Jičín 2010 (Prachovské skály)
7. Martinská poetická jeseň – Martin 2010
4. Chodské poetické jaro – Domažlice 2011
8. Martinská poetická jeseň – Martin 2011 (Vrútky)
9. Martinská poetická jeseň – Martin 2012
10. Martinská poetická jeseň – Martin 2013 (Košťany nad Turcom)
11. Martinská poetická jeseň – Martin 2014 (Vrútko)
12. Martinská poetická jeseň – Martin 2015 (Turč. Teplice)
13. Martinská poetická jeseň – Martin 2016

Informace

Další informace o MAPOJi můžete najít na stránkách

<http://www.tkmartin.sk/?literarny-klub-duria> , kde jsou ke stažení sborníky z minulých ročníků a fotografie.

V rámci MAPOJe byl vydán „Almanach tvorby účastníků 2015“.

Snímky Marka Velebného ze setkání najdete na stránkách:

<http://velebný.rajce.idnes.cz/MAPOJ2016> !

Autorské čtení před kavárnou Kamala.

Foto v příloze Václav Franc a Marek Velebný.

KOBRA

Příloha Martinská poetická jeseň 2016

Kulturní občasník regionálních autorů

Interní tiskovinu regionálních autorů Jičínska

Připravil : Václav Franc, K Hájků 1724, 509 01 Nová Paka

Franczub@seznam.cz

Ročník 17. Číslo 10. Říjen 2016.

(5.října 2016)

www.ikobra.cz